

Sygn. akt I CSK 671/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa M. M. i K. M.
przeciwko J. M. i A. M.
o rozwiązanie umowy dożywocia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 26 listopada 2013 r., sygn. akt VI ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Przysługująca od prawomocnych orzeczeń skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ma na celu – w interesie publicznym – ujednolicanie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie spraw precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla orzecznictwa sądowego i rozwoju prawa. Uwzględnienie celu i charakteru skargi kasacyjnej wymaga właściwego rozumienia treści przesłanek, wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., i właściwego ich uzasadnienia.

Chociaż skarżący powołali się na przesłanki określone w art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c., to nie przedstawili na s. 5-6 przekonującej argumentacji jurydycznej, mającej dowodzić istnienia potrzeby dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni przepisu art. 913 § 1 k.c. ani oczywistej zasadności ich skargi.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (s. 5-6) w istocie przedstawia, w odmiennym tylko ujęciu, kwestie podniesione w ramach uzasadnienia podstaw kasacyjnych, a mianowicie forsowanie preferowanej wykładni art. 913 § 1 k.c. bez wskazania na źródła istnienia poważnych wątpliwości rozbieżności interpretacyjnych w orzecznictwie sądów (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.). Ponieważ skarżący twierdzą, że ich skarga jest oczywiście uzasadniona (s. 6), powinni przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywistość” skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Skarga kasacyjna powodów nie przedstawia wyraźnie wyodrębnionego w stosunku do uzasadnienia podstaw kasacyjnych tak rozumianego uzasadnienia „oczywistości” skargi, lecz odsyła jedynie do podstaw skargi i ich uzasadnienia.

Skarżący nie przekonali zatem o spełnieniu także i wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanki.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).